

Umění bez revolucí – metodologický úvod – Scala 26. 9. 2016

Zdeněk Neubauer, *Přímluvce postmoderny*. 1994, s.60, 67

„Zdá se však, že právě tento jemný rozdíl byl hnací silou novověkého dramatu: vše moderní se prohlašovalo za pokrokové, a přitom chtělo být definitivní.“

„Ukazuje se, že každá poznaná pravda je vždy jen pravdou toho, co nám umožňuje spatřit, a tím vždy zakrývá to ostatní,“

Thomas S. Kuhn: Struktura vědeckých revolucí. Praha 1997, (originál z r. 1962)

„...„normální věda“ ...znamená výzkum, který je založen přísně na jednom či několika výsledcích vědy, jež určité vědecké společenství jistým způsobem uznává po určitém dobu jako to, co poskytuje základ pro její další praxi.“ (s.23)

„Paradigma... přijatý model nebo schéma.“ (s.35)

„Revoluční věda“ „...za vědecké revoluce pokládáme takové nekumulativní události ve vývoji vědy, v nichž je staré paradigma zcela nebo zčásti nahrazeno novým, které je s paradigmatickým starým neslučitelné“ (s.98)

George Kubler: The Shape of Time. 1962

- Prvoobjekty – díla s novým řešením určitého problému

„*A Prime Object is an original – whether that be an actual object or an idea. Replications are the reproductions of the Prime Object.*“

- Repliky – řeší proměňující se podobu problému

Jan Bialostocki: Historia sztuki wśród nauk humanistycznych, 1980

Bialostockého interpretace podle metodologie Fernarda Braudela

Lorenzo Ghiberti: Bronzová vrata (1402 – 1425)

Z hlediska jiných dveří daného období i dřívějšíka

Z hlediska gotického reliéfu

V rámci vlastní Ghibertiho tvorby

Z hlediska užití perspektivy v sochařském reliéfu

Z hlediska vazby k antické tradici

Interpretace, která sleduje revolučnost díla, nutně musí vnímat syntézu těchto kritérií

Zdeněk Pinc: Svět jako tvorba (In: Filozofické aspekty výtvarné výchovy, Ústí n. L. 1992, s.16).

„*Tvořit znamená hledat to, co je původní, tedy to, co je nové, co nějakým způsobem trvá ve změně, a ukazovat to v pluralitě nejrůznějších kontextů.*“

„Umění je to, co jako umění funguje“

prof. Jiří Kroupa, Seminář dějin umění FF MU v Brně, přepis z přednášky v r. 1993

Funkce umění:

1. Zdobná funkce
2. Komunikativní funkce (A Citová - estetická informace B. Věcná informace)
3. Funkce národního kulturního dědictví
4. Umění jak předmět odborného zájmu
5. Umění jako předmět uměleckého trhu

Úvaha je metodologickým úvodem k přednáškám o současném umění a uvádí metodologická východiska knihy *Umění bez revolucí?* (R. Horáček, Barrister a Principal 2015)

Použité obrazové materiály:

1. Mona Lisa a Niké samothrácká, Louvre
2. Christo: Floating Piers, Lago di Iseo, 18. 6. – 3. 7. 2016
3. Rodinovo muzeum v Paříži a Centre Pompidou-Metz
4. Museum Fridericianum – documenta Kassel a Neue National Galerie, Berlín, výstava Gerharda Richtera 2013
5. Berlin Art Week a Týden výtvarné kultury Brno
6. Tony Cragg: Ferryman, Vídeň
7. Vladimír Boudník
8. Claude Monet – Imprese, vycházející slunce, 1872, vysaven 1874, Honoré Daumier
9. Andrea del Sarto (1530), Tiziano Vecelli (1576), Joseph Mallord William Turner (1851), Jean-François Millet (1875), Honoré Victorin Daumier (1879)
10. Andrea Pisano – vrata baptisteria ve Florencii
11. Filippo Brunelleschi a Lorenzo Ghiberti – konkurs na výzdobu vrat, 1401-1402
12. Martin Zet: Deutschland schafft es ab (Německo to zlikviduje), 7. Biennale Berlín 2012, Zetova akce ke knize Thillo Sarrazin: Deutschland schafft sich ab, 2010
13. Gerhard Richter: Ema (akt na schodech), 1966
14. Gerhard Richter: Onkel Rudi, 1965, Památník Lidice (výstava a dary 1967)